

Vesti iz sveta

za decu

Evroazijska divizija

4. tromesečje 2017.

SADRŽAJ

Na naslovnoj strani je Lukas Miler 7 godina, i njegov brat Tomas 6 godina; oni prave avione od papira u Kirgistanu za Boga. Njihovu priču možete pročitati na strani 14.

KAZAHSTAN

3	Ona ne laže	7.oktobar
5	Verna Tatjana	14.oktobar

KIRGISTAN

7	„Samo dođi!“	21.oktobar
10	Galina molitva	28.oktobar
12	Poklon Bogu	4.novembar
14	Avioni za Boga	11.novembar

MOLDAVIJA

16	Zašto ja?	18.novembar

TADŽIKISTAN

18	Rođen u ratu	25.novembar
20	Ponovo rođen u miru	2.decembar
22	Šala koja menja život	9.decembar

RUSIJA

24	Ljubino čudo	16.decembar

NEIMENOVANA DRŽAVA

27	I oblaci govore	23.decembar

IZVORI

29	Program trinaeste subote	30.decembar
32	Aktivnosti	
36	Za vođe	

VAŠI DAROVI NA DELU

Pre tri godine, deo trinaesto-subotnog dara pomogao je da se sagradi adventistička škola u Ukrajini u Dnipropetrovsku, i adventistička crkva u Belorusiji u Minsku.

Drage vođe subotne škole,

Ovog tromesečja vesti dolaze iz Evroazijske divizije, a nju čine sledeće zemlje: Avganistan, Jermenija, Azerbejdžan, Belorusija, Gruzija, Kazahstan, Kirgistan, Moldavija, Rusija, Tadžikistan, Turkmenistan, Ukrajina i Uzbekistan. Vesti za ovo tromesečje dolaze iz pet navedenih zemalja. Jedna zemlja nije identifikovana, i imena ljudi su promenjena, kako bi se zaštitila crkva koja radi u tom regionu punom izazova.

Izazovi

Većina zemalja iz Evroazijske divizije su nekada bile deo Sovjetskog Saveza koje su 70 godina zabranjivale religiju i gušile religijsku slobodu. Danas su zemlje Evroazijske divizije dom za više od 322 miliona ljudi, ali je samo 112.500 adventista. To znači da na 2.888 stanovnika dolazi jedan adventista.

Ukrajina ima najveći procenat adventista, što znači da na svakih 900 ljudi dolazi jedan adventista. Oni su zapravo polovina divizijskog verništva. Nasuprot ovome, na južnom kraju ove divizije (Avganistan, Kazahstan, Kirgistan, Tadžikistan, Turkmenistan i Uzbekistan) većinsko stanovništvo su muslimani i to predstavlja ozbiljan izazov. Samo nešto malo više od 4.200 adventista živi u regionu od 103 miliona ljudi. To znači da na 24.500 stanovnika dolazi jedan adventista – zaista misijsko polje!

Posebni dodaci

Možete sa interneta na našem sajtu <http://www.subotnaskola.org/deca/adventisticka-misija-vesti-za-decu/> skinuti vesti a i DVD snimak.

PRILIKE

Ovog tromesečja će dar trinaeste subote pomoći da se:

- Izgradi višenamenska zgrada u Rezini u Moldaviji,
- Pouče deca kroz sportski program za decu i tinejdžere u Dushanbeu u Tadžikistanu,
- Izgradi višenamenski sportski kompleks u hrišćanskoj školi Heritidž u Tokmoku u Kirgistanu,
- Izgradi centar „Služi i sijaj“ u Rostovu na Donu u Rusiji,
- Izgradi centar „Evandeoska luka“ u Vladivostoku u Rusiji, i
- Dečiji projekti: predškolska ustanova u Pavlodaru u Kazahstanu.

Kazahstan / 7.oktobar
Elina Minina, 13

ONA NE LAŽE

Današnja priča dolazi iz zemlje po imenu Kazahstan. (Pronađite je na karti.)

Elina je bila nervozna. Njena porodica se preselila u drugi grad tako da ona sada treba da ide u veoma veliku državnu školu. Elina zna da deca u Kazahstanu idu 6 dana u školu, pa se spremala da kaže svojoj učiteljici da ona subotom neće biti na nastavi. Ali se pitala da li će njena učiteljica razumeti njena verovanja i da li će joj opravdati izostanke subotom.

Elina dilema

Elina je saznala da ima još nekoliko adventističke dece koja idu u tu školu, ali nije znala da li će oni biti sa njom u odeljenju, jer je škola veoma velika – tako velika da neki učenici idu pre podne a neki popodne.

Elina je ustanovila da pripada grupi dece koja idu popodne u školu. Bila je zabrinuta jer to znači da će, kada sunce zađe rano zimi, ona propustiti časove i petkom. Elina je upitala direktorku škole da li bi mogla da promni smenu, ali joj je ona odgovorila da nema mesta u jutarnjoj smeni. Elin tata je porazgovarao sa direktorkom o njihovoj veri i zamolio je da Elin prebace u jutarnju smenu, ali je ova to odbila.

Kada je sunce počelo rano da zalazi, Elina je izostajala sa časova i petkom i subotom. Dodatno je radila kako bi sustigla svoje drugare, ali se nije žalila.

Siledžija

Jednoga dana se jedan od Elinih drugara iz razreda nedolično ponašao. Uzeo je od drugog deteta ranac sa knjigama, izbacio je odeću za fizičko i gazio po torbi. A onda je, dok su ostali učenici posmatrali, izbacio ranac kroz prozor.

Direktorka je saznala šta se dogodilo, ali nije znala ko je izbacio torbu kroz prozor. Pozvala je učenike koji su tada bili u učionici u

svoju kancelariju. Kada je Elina trebalo da dođe u kancelariju, pitala se šta je sad uradila loše. Molila se dok je išla hodnikom, i osetila kao da je Bog uklonio strah od nje.

U kancelariji, direktorka je upitala decu ko je izbacio torbu kroz prozor. Niko od dece nije želeo da odgovori jer su se bojali da će ih taj dečak maltretirati. A onda je direktorka pogledala u Elin. „Ja znam nekoga ko ne laže“, rekla je. „Elina, da li mi možeš reći šta se dogodilo u učionici?“

Elina je bila nervozna, ali je znala da je Bog sa njom, i nije imala razloga da se boji. Stala je ispred direktorke i ispričala joj je šta se dogodilo.

Iznenadena učiteljica

Nekoliko dana kasnije, Elinina učiteljica joj je kazala da sedne za njen sto i dala joj je papir. „Direktorka te je prebacila u jutarnju smenu“, objasnila joj je učiteljica.

Elina se nasmejala i zahvalila učiteljici. Bog je uslišio njene molitve, tako da će sada moći i petkom da ide u školu. Uveče je Elina ispričala svojim roditeljima kako je Bog odgovorio na njenu molitvu. Zajedno su klekli i zahvalili se Bogu što je pomogao Elini da Mu ostane verna i da kaže istinu.

U Kazahstanu još uvek ne postoji adventistička škola. Ali deo tri-naestog dara pomoći će da se otvori predškolska ustanova, gde deca neće morati subotom da idu u školu. Elinina majka će biti direktorka predškolske ustanove.

Činjenice

- kazahstan je najzatvorenija država u svetu a po veličini je deveta.
- Prema istoriji, Kazahstan je bio naseljen od strane nomadskih plemena.
- Kazahstan koristi dva jezika – kazah i ruski. Više od pola stanovništva govore kazah, a većina ljudi govori i ruski.

Zabava sa ruskim jezikom

Dobro jutro	Доброе утро
Dobro došli!	Добро пожаловать!
Blagoslovena subota	Счастливой Субботы!
Molim	Пожалуйста
Hvala	Спасибо
Da	Да
Ne	Нет
Doviđenja	До свидания

Kazahstan / 14.oktobar
Tatjana Pašinko, 60

VERNA TATJANA

Tatjana je odrasla osoba, ali nije veoma visoka i ne izgleda baš jaka. Ali ona ima jak duh. Mnogo godina je radila na velikom kranu (dizalici) u Kazahstanu. (Potražite tu državu na karti.)

Pre nekoliko godina, Tatjana je saznala o Isusu tokom jedne evangelizacije. Postala je adventista i počela da svetkuje subotu.

Problemi na poslu

Kada je Tatjanin šef otišao u penziju, novi joj je saopštio da će morati da radi subotom. Tatjana mu je objasnila da je hrišćanka i da u Božjem zakonu piše da ne radi subotom. Ali on joj je zapovedio da dođe da radi u subotu. Tatjana se nije svađala; ali nije ni otišla na posao u subotu.

U ponedjeljak ujutru, kada je sela u veliki kran, šef je vikao na nju. Upozorio ju je da će ostati bez posla ako još jednom odbije da dođe subotom na posao.

Tatjana je volela što upravlja velikim kranom i nije želela da izgubi posao. Ali bilo joj je bitnije da poslušna Boga. I tako, nije se pojavila na poslu ni sledeće subote.

U ponedeljak, njen šef je bio veoma ljut. Pretio joj je: „Postaraću se da ostaneš bez posla!“

Odlazak na posao Tanji više nije pričinjavao zadovoljstvo. Šef joj se rugao pred drugim radnicima. Jedan od radnika je upitao Tatjanu: „Šta je s tobom? Hoćeš da dobiješ otkaz?“ Drugi bi joj govorili veoma neprijatne stvari koje bi je rasplakale. Tatjana nije mogla ništa drugo da uradi osim da se moli za snagu. „Bože, zbog čega su svi ti ljudi tako zli prema meni? Pomozi mi da budem ljubazna prema njima, i daj mi snage da budem strpljiva.“

Utehu je pronašla u čitanju Biblije. Naročito je volela da čita knjigu proroka Isaije 43, 1-3 gde piše: „...Ne boj se, jer te otkupih, pozvah te po imenu tvom; moj si Kad pođeš preko vode, ja ću biti s tobom, ili preko rijeka, neće te potopiti; kad pođeš kroz oganj, nećeš izgorjeti i neće te plamen opaliti. Jer sam ja Gospod, Bog tvoj, svetac Izrailjev, spasitelj tvoj; dadoh u otkup za te Misir, Etiopsku i Sevu mjesto tebe.“

Nadvladaj zlo dobrim

Na početku je Tatjanu jako uznemiravalo to maltretiranje na poslu; a onda je shvatila da njene kolege ne poznaju Boga. Odlučila je da bude ljubazna prema njima i da pronađe uvek nešto lepo da kaže o njima. Kada ti deca govore ružne reči, to te može povrediti. Ali ti možeš da pokušaš da govoriš neke lepe stvari o njima. Kada se usredsrediš na dobro, svi će biti srećniji.

Tatjana je tražila načine da govori o Isusu. Kada bi kolege imali rođendan, ona bi im poklonila knjigu o Bogu i kazala: „Ovo je poklon od Boga.“ Ponekad bi im poklanjala i religiozne markere za knjigu.

Njen šef je nastavio da joj upućuje neprijatne reči, ali je nije otpustio. A Tatjana nikada nije radila subotom.

Tatjana je pričala sa svojim propovednikom o poteškoćama na poslu. On joj je objasnio da Bog štiti i nju i njen posao zato što Mu je poslušna. Ponekad bi u suzama došla kod pastora, ali bi rekla: „Ja znam koliko je Isus propatio zbog mene. Ne želim da Mu budem neposlušna.“

Nema puno adventista u zemlji u kojoj živi Tatjana. Ali naši članovi tamo rade veoma naporno kako bi sa drugima podelili Božju ljubav. Deo ovog trinaestosubotnog dara pomoći će da se u gradu gde živi Tatjana otvori adventistički vrtić preko koga će mnogi ljudi moći da saznaju koliko ih Bog voli. Zato ponesite sa sobom svoj dar 30.decembra, kako bi pomogli mnogim ljudima u Kazahstanu i drugim zemljama da saznaju o Isusu.

Pevajte na ruskom

Naučite ovu jednostavnu pesmicu da bi ste sa decom mogli da je otpevate trinaeste subote.

Бог наш так благ
Он так благ ка мњех /3x
Ја љубљу е-јох
Он так благ ка мњех / 3x
Љубљу он нас
Љубљу он нас сегда / 3x

Kirgistan / 21.oktobar
Galina Pogorelova, 21

„SAMO DOĐI!“

*(Zamoli neku devojčicu
da ovo pročita u prvom licu.)*

Današnja priča dolazi iz zemlje koja se zove Kirgistan. (Pronađite je na karti.)

„Ej, je l' možemo da se družimo u subotu?“ upitala sam svoju drugaricu Olgu i Karinu*. Počinjao nam je letnji raspust. „Ne“, rekla je pažljivo Olga. „Mi u subotu idemo u crkvu.“

Bila sam iznenađena! Zar ne idu svi hrišćani nedeljom u crkvu? Karina mi je objasnila da adventisti idu u crkvu subotom.

Poziv

Razmislila sam nekoliko minuta o tome. „Da li mogu i ja da idem sa vama jedne subote?“ - znatiželjno sam upitala.

„Naravno!“ - odgovorila je Karina, a široki osmeh je osvetlio nje-no lice. „Šta kažeš za ovu subotu?“

Upitala sam da li treba da obučem dugu suknju i da šalom prekrijem glavu, kao što to rade žene u crkvama za koje sam znala.

„Ne“, kazala je Olga. „Obuci haljinu ili suknju – samo dođi!“

Bila sam malo nervozna kada smo stigli u crkvu. Da li će ljudi misliti da sam čudna. Da li ću ja misliti da su oni čudni? Ali nije trebalo da brinem. Ljudi su me dočekali dobrodošlicom i osećala sam se kao kod kuće. Najbolje od svega je što je Subotona škola imala veliki razred za mlade.

Moja majka mi je dala dozvolu da nastavim da idem u crkvu jer sam tamo imala prijatelje. Ali me je upozorila da ne zalazim previše ozbiljno u tu religiju. Svake subote sam išla u crkvu za vreme tog raspusta.

Nevolje

Kada sam rekla majci da želim da se krstim i postanem adventista, bila je besna.

Škole u Kirgistanu imaju časove subotom. Ja sam želela da idem u crkvu, ali se nisam usudila. Zamolila sam Boga da mi pomogne. Naučila sam da Bog želi da se „sećamo dana od odmora“. I tako sam odlučila da subotom neću ići u školu. Napustila bih kuću kao da idem u školu, ali umesto da idem u školu, šetala bih okolo dok se časovi ne završe. Nisam se usudila da idem u crkvu jer bi tada moja majka bila još više ljuta.

Jedne subote je moja majka saznala da ja izostajem sa časova subotom. Bila je veoma ljuta. Zabranila mi je da idem u adventističku crkvu. Oduzela mi je mobilni tako da nisam mogla da se čujem sa drugaricama, i naredila mi je da se svakog dana posle škole pravo vratim kući.

Bila sam jako tužna. Moja majka mi je uvek bila najbolji prijatelj, i njena ljutnja zbog moje želje da idem u crkvu bila mi je jako čudna. Ponovo sam se molila Bogu za pomoć.

Nepoštene ocene

A onda se dogodilo nešto čudno u školi. Moja učiteljica iz matematike počela je da mi daje loše ocene. Ja sam poprilično dobra u matematici, i nisam shvatala šta se događa. Kada sam dobila jedinicu, upitala sam drugog učitelja da pogleda moj rad i da mi kaže gde sam pogrešila. Učitelj je pogledao moj rad i nije pronašao nijednu grešku.

Tada sam shvatila da me neki učitelji iz moje škole ne vole. Ništa nismo mogle da uradimo ni mama ni ja. Moja majka je bila zabrinuta zbog nastavnice reakcije, jer je želela da završim školsku godinu sa dobrim ocenama. Stoga me je poslala u adventističku školu! Rekla mi je i da smem da idem u crkvu. Bila sam presrećna! Znala sam da su ocene iz matematike bile Božji odgovor na moje molitve!

Kako je Bog odgovorio na vaše molitve? (Daj deci vremena da odgovore.)

Jedna od tema mojih molitvi je i moja adventistička škola, hrišćanska škola Heritidž. Škola je poprilično puna, i mnogi koji žele da je upišu ne mogu, jer nema prostora. Ja se molim da škola uspe da sakupi novac kako bi sagradila još učionica i salu za fizičko. Deo ovog trinaestog dara pomoći će da se sagradi sala za fizičko. Tako će još više dece moći da dođe u školu i nauči nešto o Isusu. Molim vas, molite se za moju školu dok štedite za trinaestosubotni dar.

**nisu prava imena*

Činjenice

- Kirgistan se nalazi u centralnoj Aziji. On je na razmeđu nekoliko velikih civilizacija. Trgovački i kulturološki put pod nazivom „Put svile“ prolazi kroz ovu zemlju.
- Gorivo u Kirgistanu je veoma skupo tako da se poljoprivredni poslovi i dalje obavljaju ručno ili uz pomoć konja.

GALININA MOLITVA

Prošle subote smo se upoznali sa Galinom koja živi u Kirgistanu. (Zamoli neko dete da pronade Kirgistan na karti.) Galinina majka je bila veoma ljuta kada joj je Galina rekla da želi da se krsti i pridruži adventistima. Majka je nije puštala da ide subotom u crkvu. Ali je Galina zatražila pomoć od Boga, tako da je njena majka promenila mišljenje. Ne samo da joj je majka dopustila da ide u crkvu, već ju je i prebacila u adventističku školu. Galina nastavlja da nam priča svoju priču:

Jedne subote, propovednik je objavio posebno kampovanje za tinejdžere. Želela sam da idem, ali je to kampovanje bilo samo za one koji se spremaju da se krste i za krštene tinejdžere. Zamolila sam majku da mi dopusti da idem na kampovanje i da se krstim. Na moje iznenađenje, majka se složila. Rekla mi je da sam dovoljno odrasla da sama donosim odluke.

Bila sam jako uzbuđena! Želela sam da celi svet zna da volim Isusa svim srcem. Otišla sam na kampovanje i tamo sam se krstila.

Nevolja

Moja majka je bila jedina osoba u porodici koja je bila srećna što sam se krstila. Moji baka i deka – naročito moj deka – protivili su se mojoj odluci da se priključim adventističkoj crkvi. On nije mogao da shvati zašto ja odbijam da jedem svinjetinu. Pokušala sam da objasnim da nam Biblija govori o čistoj hrani, i nisam želela da budem Bogu neposlušna.

Ali ipak je deda pokušao da me nahrani svinjetinom. To mi je stvaralo neprijatnosti. Jednom, kada su nas baka i deka pozvali na obrok, moja majka je pitala šta spremaju. Rekli su da spremaju piletinu. Ali kada smo stigli, saznali smo da je samo svinjetina na stolu. Kada sam potražila da jedem nešto drugo, moj deda se naljutio i rekao: „Jedi ono što smo ti spremili.“

Moja majka je konačno odgovorila dedi: „Vidi, mi više nećemo do-
laziti osim ako ne budete pripremali hranu koju Galina može da jede.“

Tri molitve

Ja se molim za mog dedu. On ne veruje u Boga. Ali mislim da mu Bog menja srce. Mama je jednom čula dedu kako priča preko tele-
fona. Ponosno je rekao: „Moja unuka je jako dobra devojka, i ide u crkvu.“ Nadam se da to znači da me je deda prihvatio kao hrišćanku.

Molim se i za mamu. Do sada nije bila sa mnom u crkvi, ali vidim promene kod nje. Kada se vratim kući iz crkve, ona me pita o čemu je bila propoved. Postavlja puno pitanja o Isusu. Moja majka govori drugim ljudima na poslu da je subota pravi dan za obožavanje. Vi-
dim kako Bog radi na njenom srcu, i molim se svakog dana za nju.

Molim se i za moju crkvu i školu. Ja sam ovo što jesam zbog ad-
ventističke crkve i škole u koje idem. Želim da postanem učiteljica i da učim ljude u svom gradu o Isusu – svom najboljem prijatelju.

Deo dara trinaeste subote pomoći će hrišćanskoj školi Heritidž da izgradi salu za fizičko. Deca koja žive blizu škole moći će da dođu u salu i nauče kako se igra fubal i možda još neke druge sportove, kao deo školskog programa doseganja dece za Isusa. Molim vas, setite se ove škole u svojim molitvama i prilikom davanja subotnoškolskog dara.

Činjenice

- skoro oko 80 % populacije u Kirgistanu su muslimani, 17% pravoslavci, a 3% ostale religije.
- Adventistička crkva ima 757 članova u Kirgistanu, što znači da na 7.530 stanovnika dolazi jedan adventista.

Pričajmo kirgiz

Kirgiz je jezik koji se govori u Kirgistanu.

Zdravo	Салам
Da	Ооба
Ne	Жок
Molim	Сураныч
Hvala ti	Рахмат
Doviđenja	Кош болунуз

Kirgistan / 4.novembar

Vitali, 10

POKLON BOGU

Današnja priča nam dolazi iz Kirgistana. (Zamoli neko dete da pronađe Kirgistan na karti.)

Svake subote, dečaci i devojčice okupljaju se ispred katedre u crkvi u Kirgistanu da čuju priču za decu. Nakon priče, onaj ko im je ispričao priču postavlja pitanje: „Da li je neko zapamtio biblijski tekst za ovu sedmicu?“ Odmah se podignu ruke dece koja su zapamtila stih, i onda uzimaju mikrofona i govore napamet stih kako bi cela crkva čula.

Svake subote, poslednjih godinu dana, desetogodišnji dečak po imenu Vitali podizao je ruku da kaže biblijski tekst. Šta mislite, zašto je Vitali pamtio biblijski tekst svake sedmice? (Dopusti deci da odgovore.)

Vitalijev dar

Kada Vitaliju postavite ovo pitanje, on se samo stidljivo nasmeši i kaže: „Ja pamtim stihove kao poklon Bogu.“

Bog je Vitaliju dao mnoge darove. On živi sa svojim dedom i bakom koje voli. Ima dom i topli krevet i nekoliko igračaka. Takođe ide u dobru školu. Ali Vitali nema novac kojim bi dao Bogu dar u crkvi. Već neko vreme se pita koji bi dar on mogao da da Bogu. Vitali zna da ima dobro pamćenje, te je odlučio da zapamti stih iz Biblije za svaku sedmicu. Kada je to rekao svojoj učiteljici u subotnoj školi, ona se složila da bi to bio predivan dar za Boga!

U subotu posle crkve, tražimo od Vitalija da nam kaže stih koji je zapamtio kao dar za Boga. Izrecitovao je stih iz Luke 1,68: „Blagosloven Gospod Bog Jakovljevi što pohodi i izbavi narod svoj.“

Vitali je jedan od šestoro dece koji dolaze svake subote u crkvu u Kirgistanu, iako niko drugi u njihovoj porodici nije adventista. Deca čekaju ispred svojih kuća da prođe učiteljica subotne škole koja ih pokupi kolima. Posle bogoslužjenja, učiteljica ih vrati kući.

Ova deca toliko vole crkvu da dolaze svake sedmice, bez obzira na sve. Kada pada sneg, druga deca bi da ostanu u svojim toplim domovima, ali ova deca idu u crkvu. Kada je toplo i deca žele da se igraju napolje, Vitali ide u crkvu. Pastor te crkve je iznenađen kako su ova deca verna u dolasku na bogoslužjenje. On kaže da poznaje decu iz adventističkih domova koja se žale i govore: „Mama, hoću da ostanem kod kuće. Ne ide mi se danas u crkvu.“

Vi to ne govorite svojim roditeljima, zar ne?

Zapravo, mali Vitali toliko voli crkvu da je svojoj braći, koja žive na drugom kraju grada, ispričao sve o subotnoj školi, i sada i njegova braća dolaze svake subote u crkvu!

Vitali takođe voli i svoju školu. On je četvrti razred u adventističkoj školi koja se zove hrišćanska škola Heritidž u Kirgistanu. Delom dara trinaeste subote pomoći će se i ovoj školi. Da li ste znali da je ova škola dobila ime po biblijskom stihu? U Psalmu 127,3 piše: „Evo našljedstva (Heritage) od Gospoda: djeca, porod je dar od njega.“ To znači da su deca poseban dar koji Bog daje roditeljima. Molim vas, molite se za ovu školu, i setite se da ponesete svoje darove svake sedmice.

Možete pogledati kako Vitali recituje stih iz Luke 1,68 preko linka: bit.ly/VitalyVerse

Činjenice

- većina zemalja u Evroazijskoj diviziji bile su deo bivšeg Sovjetskog Saveza.
- Danas te zemlje predstavljaju dom za preko 322 miliona ljudi, ali samo je 112.500 adventista.
- Zemlje na jugu divizije, koje uključuju Avganistan, Kazahstan, Kirgistan, Tadžikistan, Turkmenistan i Uzbekistan su većinskim delom muslimanske i zato su one poseban izazov. U ovom regionu od 103 miliona ljudi živi samo 4.200 adventista.

Kirgistan / 11.novembar
Lukas Miler, 7, and Tomas Miler, 6

AVIONI ZA BOGA

Sedmogodišnji Lukas i njegov šestogodišnji brat Tomas izvukli su sto do iverice puta ispred svoje kuće. Ukrasili su ga cvećem i stavili na njega avione od papira koje su napravili. A onda je Lukas počeo da ubeđuje prolaznike: „Kupite avion!“

Tomas je dodao: „Svaki avion košta samo 10 soma“ (to je oko 16 RSD).

Lukas i Tomas sa svojim roditeljima žive u Kirgistanu u centralnoj Aziji. (*Pronađite Kirgistan na karti.*)

Sakupljanje para za školu

Dečaci su prodavali svoje avione tek nekoliko minuta kada ih je otac ugledao. „Šta to radite?“ - upitao je tata, sav u čudu što je video dečake na ulici.

„Mi prodajemo avione“, odgovorio je Lukas.

„Da, vidim. Ali zbog čega prodajete avione?“ - upitao je zbunjeni otac.

„Želimo da sakupimo novac za školu.“

Otac se opustio i nasmešio. Bio je ponosan na Lukasa i Tomasa. Njihov tata radi u adventističkoj školi u Kirgistanu. Njegov posao je da sakuplja novac za školu kako bi još više dece moglo da je pohađa.

Lukas i Tomas su čuli kako njihov otac razgovara sa ljudima o potrebi da se sakupe pare za školu. Dečaci su čuli i da se tata svako veče moli Bogu da im da novac za školu. I sada su dečaci želeli da pomognu. Odlučili su da prodaju avione od papira.

Ocu se dopalo što njegovi dečaci žele da pomognu u sakupljanju para za školu, ali nije mislio da je bezbedno za Lukasa i Tomasa da prodaju avione na ulici. Predložio im je da svoje avione prodaju u dvorištu škole. Dečaci su se brzo složili. Odlučili su da prvo posete školskog blagajnika. Ona sigurno mora da je bogata pošto se brine o školskim parama.

Blagajnica se složila da kupi dva aviončića po 10 soma. Ako jedan avion košta 10 soma, koliko koštaju dva aviona? (Dopustite deci da odgovore.) Dečaci su primili 20 soma, to je oko 32 RSD. A onda su dečaci prišli tati. „Tata, da li bi i ti kupio jedan avion?“ - pitali su ga.

„Naravno, kupiću jedan“, kazao je tata i izvadio iz džepa 10 soma. „Ne, ne“, rekli su dečaci. „Za tebe nije 10 soma, za tebe je 20 dolara. Ti si stranac, a stranci uvek plaćaju više!“

Dečaci su viđali da stranci – ljudi koji nisu iz te države – plaćaju više od lokalnog stanovništva za određenu robu.

Dečaci su jednom drugom mušteriji rekli da plati 100 soma za jedan avion koji je izabrao sa njihovog stola. „Zašto?“ - upitao je čovek. „Blagajnici ste prodali avion za 10 soma.“ „Ovo je poseban avion“, odgovorio je Tomas. „On leti bolje od svih drugih.“

Dečaci su želeli da sakupe što više novca za školu. A kada im je ponestalo aviona, napravili su posebnu kartonsku kutiju u kojoj su sakupljali novac. Njihov otac je tu kutiju postavio u glavnoj školskoj zgradi tako da svi koji vide kutiju mogu da prilože novac. Kada su dečaci za svoj rođendan dobili novac, oni su taj novac dali školi, umesto da sebi nešto kupe. Kada je Lukas ostao bez dva zuba, stavio ih je ispod jastuka. Ujutru je ispod jastuka pronašao novac koji je takođe dao za školu.

A kada je Tomas dobio novu četkicu za zube, poželeo je da proda svoju staru kako bi zaradio pare za školu; majka mu se smejala, objašnjavajući da je njegova stara četkica istrošena i da je ipak najbolje da se ona baci.

Lukas i Tomas su sakupili više od 150 dolara za školu. Zamislite samo! To je puno para za dva mala dečaka! „Ja ne želim da prestanem da skupljam novac za školu!“ - kazao je Tomas. „Želim da pognem, tako da još više dece može doći u ovu školu.“

Lukas i Tomas su veliki prikupljači para. I mi im možemo pomoći da završe sa sakupljanjem para za školsku zgradu. Deo dara trinaeste subote pomoći će da se sagradi sportska sala u adventističkoj školi Heritidž u Kirgistanu. Dok prikupljate novac za ovaj poseban dar, molite se za decu koja idu u tu školu.

Misionski kutak

- u celoj državi Kirgistan adventistička crkva ima samo 757 članova. To znači da na 7530 ljudi dolazi jedan adventista. Zamislite da ste jedini vernik u malom gradu!
- Molite se za načine na koje će se Božja ljubav pokazati mnogim ljudima koji do sada još nikada nisu čuli o tome koliko ih Isus voli.

Moldavija / 18.novembar

Valeri Diligul, 33

„ZAŠTO JA?“

(Zamolite nekog tinejdžera da pročita ovo iskustvo u prvom licu.)

Današnja priča nam dolazi iz Moldavije. *(Pronađite Moldaviju na karti.)*

Odmah pošto se moja majka krstila, pritiskala me je da se i ja krstim. Nisam bio zainteresovan za krštenje. Ali ona je bila uporna: „Bog te voli i On želi da mu ti veruješ.“

Podigao sam obe ruke. „Zašto ja, zašto ne neki drugi tinejdžer u ovom gradu?“ - pitao sam. „Neka Bog pronade nekog drugog.“

Vojna dužnost

A onda sam dobio poziv za vojsku. Mama me je ponovo pritiskala da se krstim pre nego što odem u vojsku. Voleo sam Boga, pa sam zatražio da se krstim.

Onog dana kad sam se javio u vojni odsek, bio sam veoma uplašen. Uobičajeno je da u vojsci stariji vojnici maltretiraju nove regrute, i ja sam bio posebno zabrinut jer sam i hrišćanin. Zamolio sam Boga da me zaštiti od batina i obećao sam da ću Mu služiti do kraja života.

Stigao sam u vojsku i rekli su mi da idem na ručak. U menzi – trpezariji – data mi je činija sa supom od cvekle i malo ječma sa koma-

dićima svinjetine. Nisam želeo to da jedem, tako da sam odbio hranu. Drugi vojnici su to videli i izrazili su svoje iznenađenje. „Šta je s tobom?“ pitali su. „Daj to nama“, dodao je drugi. „Mi ćemo to pojesti.“

Odgovorio sam: „Ja sam hrišćanin, i verujem da neke stvari ne treba jesti. Zbog čega bi ih jeo? Stvarno ne razumem.“ Na kraju ručka, vesti su se raširile barakama da je u vojsci hrišćanin.

Komandant me je pozvao u njegovu kancelariju i pitao me da li sam ja stvarno hrišćanin. Bio sam uplašen. Mogao sam da mu kažem da sam se šalio, ili da mu kažem istinu. Odlučio sam da kažem istinu. Komandant je pozvao drugog vojnika, baptistu koji je radio u vojnoj bolnici kako bi potvrdio da sam ja hrišćanin. Vojnik mi je postavio nekoliko jednostavnih pitanja na koje sam odgovorio.

Moje kolege vojnici prihvatili su da sam ja hrišćanin, i uskoro su počeli da mi postavljaju teška pitanja. Na sreću, poneo sam primerak biblijskih komentara sa sobom. Ta knjiga mi je pomogla da odgovorim na sva pitanja.

Međutim, i dalje sam bio u strahu da će me stariji vojnici maltretirati – ne samo što sam novajlija, već i hrišćanin. Prošle su dve sedmice. A onda jednog dana, novi vojnici su bili u kupatilu kada se začula vika: „Dolazi specijalna jedinica!“

Velika grupa starijih vojnika uletela je u sobu i počela da tuče nove vojnike. Mnogi mladi vojnici su pokušali da se odbrane, a ja sam otišao u ćošak sobe i pokrio glavu rukama. Nisam želeo da se tučem. Vojnik me je video i udario me. Neko je povikao: „Hrišćanin je pod napadom!“ Nekoliko vojnika je potrčalo i uklonili su napadača.

Dve sedmice kasnije, napadač je pao u kupatilu pa su ga uputili u vojnu bolnicu. Poslao mi je poruku da se boji da ga Bog kažnjava zato što me je udario, i zatražio je da se molim za njega.

Niko se više nije usudio da mi naudi dok sam bio u vojsci. Moji drugari u vojsci su me nazvali „Otac Valeri“, kao da sam sveštenik, i tražili da se molim za njihove mile i drage pa čak i za lične potrebe. Nisam bio sveštenik ni propovednik, ali sam bio srećan što mogu da se molim Bogu za njih.

Sada sam izašao iz vojske, i održavam svoje obećanje dato Bogu. On me je zaštitio u vojsci, i ja ću Mu služiti do kraja života. Jako sam srećan što sam poslušao majku kada mi je predložila da predam svoj život Bogu pre odlaska u vojsku.

Činjenice

- moldavija je jedna od najsiromašnijih zemalja u Evropi. Njena primarna delatnost je poljoprivreda.
- Zvanični jezik u Moldaviji je rumunski, jezik koji je sličan italijanskom, francuskom, španskom i portugalskom.
- U Moldaviji ima 9.066 adventista, što znači da jedan adventista dolazi na svaka 392 čoveka. Ovo je najveći procenat u Evroazijskoj diviziji.

Tadžikistan / 25.novembar

Šukrat

ROĐEN U RATU

(Zamoli nekog tinejdžera da ovo iskustvo pročita u prvom licu.)

Moje ime je Šukrat i živim u Tadžikistanu. *(Pronađite Tadžikistan na karti.)*

Tadžikistan je predivna zemlja, sa veličanstvenim planinama, gustim zelenim poljanama, i kristalnim jezerima i potocima. Ali zbog strašnog rata koji je izbio u našoj zemlji više od 50.000 ljudi izgubilo je život. Ja sam rođen tokom rata.

Moji roditelji su se razveli nešto posle mog rođenja, i živim sa majkom već 10 godina. Kada sam napunio 11 godina, moj otac me je uzeo da živim sa njim. Moj otac je vojnik, i borio se u ratu. Nakon završetka rata, postao je granični stražar, između Tadžikistana i Avganistana. *(Pokažite na karti granicu.)*

Dar Božje ljubavi

Još kao mali voleo sam da čitam. Jednog dana, otac mi je doneo mali zavežljaj knjiga koje mu je neko dao. Imao sam samo 11 godina, ali se i dalje sećam tih knjiga. Tri su bile religijskog karaktera: Biblija u slikama, Jevanđelje Isusa Hrista, i Život Isusa Hrista.

Otac je otvorio knjigu Biblija u slikama, i pokazao mi živopisne ilustracije. Te knjige su mi promenile život. Sve do tada, nisam puno znao o Bogu. Ali čitajući te knjige, saznao sam o velikom Bogu punom ljubavi koji je stvorio naš predivni svet. Bio sam jako tužan kada sam pročitao da su Adam i Eva navukli greh na zemlju. Ali ono što me je najviše iznenadilo jeste Isusov život. Njegove reči, Njegove priče i Propoved na Gori dotakle su moje srce. Kada sam saznao kako je Isus patio i dao svoj život na krstu za mene, zaljubio sam se u Njega svim srcem!

Sećam se večeri kada sam kleknuo da se molim u svojoj sobi. Predao sam srce Isusu i prihvatio Ga za svog Spasitelja i Gospoda! Imao sam 12 godina.

Uzbuđenje i razočarenje

Tog leta, moj rođak Aziz pozvao me je da posetim hrišćansku crkvu. Tamo smo proučavali Bibliju, pevali hrišćanske pesme, i onda zajedno otišli do jezera. Tamo sam dobio svoju prvu Bibliju! Željno sam gutao svaku reč koju sam pročitao. Trebalo je da me vidite kada sam prvi put pročitao knjigu Otkrivenje. Opis zveri, broj 666, i proročanstvo o kraju sveta ispunili su me strahopoštovanjem! Shvatio sam da Otkrivenje otkriva budućnost, i želeo sam da to shvatim.

Kada su moj otac i drugi rođaci saznali da sam postao hrišćanin, pokušali su da me osramote. Rekli su: „Kako si mogao da izdaš našu porodičnu veru? Osramotio si nas. Šta će ljudi reći?“ Nisam znao kako da im odgovorim. Sve što sam tada mogao da uradim je da pognem glavu i ćutim.

Bio sam rođen tokom rata, a sada je druga vrsta rata ušla u moju porodicu. Šta biste vi rekli kada bi se neko naljutio na vas zato što verujete u Isusa? Saznaćemo šta se dogodilo sledeće sedmice.

Deo dara trinaeste subote pomoći će da se podrži sportski program za decu i tinejdžere u mom rodnom gradu u Tadžikistanu. Molim vas, molite se za decu iz Tadžikistana, i pokažite svoju ljubav prema Isusu preko svog dobrovoljnog dara za vreme subotne škole.

Činjenice

- tadžikistan je planinska zemlja u centralnoj Aziji. Tamo živi oko 8 miliona ljudi.
- Većina ljudi koja žive u Tadžikistanu govore tadžik jezikom ali mnogi govore i ruski.
- Oko 70% populacije je ispod 30 godina.

Nauči tadžik jezik

Zdravo	Салом
Da	ҳа
Ne	не
Molim te	Лутфан
Hvala	Сипос
Doviđenja	Хайр

Tadžikistan / 2.decembar

Šukrat

PONOVO ROĐEN U MIRU

Prošle sedmice smo se upoznali sa dečakom po imenu Šukrat. On ima 12 godina i rođen je za vreme rata u Tadžikistanu. (*Pronađite Tadžikistan na karti.*)

Šukratov život se promenio kada mu je otac doneo knjige o Isusu. Nakon što je pročitao da je Isus umro za njega, Šukrat je kleknuo u svojoj sobi i predao život Isusu. Ali njegov otac i rođaci nisu bili srećni što je Šukrat postao hrišćanin.

Šukrat nastavlja sa svojom pričom:

Izbio je rat u mojoj porodici kada su saznali da sam svoje srce dao Isusu. Rođaci su mi oduzeli Bibliju i druge knjige. Zamolio sam ih da mi ih vrate, ali su mi rekli da ih više nemaju.

Otišao sam u hrišćansku crkvu i zatražio drugu Bibliju, ali su mi rođaci i nju uzeli. Nakon toga sam je sakrio i u tajnosti čitao. Ali nekako se saznalo da ja i dalje čitam Bibliju. Otac me je pretukao i rekao mi da prestanem s tim. Moj stric je čak pretio da će me ubiti.

Bio sam uplašen i nisam znao šta da radim. Ali sam bio utešen Isusovim rečima iz Mateja 5, 11-12 gde piše: „Blago vama ako vas uzasramote i usprogone i reku na vas svakojake rđave riječi lažući, mene radi. Radujte se i veselite se, jer je velika plata vaša na nebesima, jer su tako progonili proroke prije vas.“

Pronalaženje Božjeg naroda

Pročitao sam u Bibliji da hrišćani treba da se krste. Želeo sam da se krstim, ali nisam znao u kojoj crkvi. Pitao sam se koja je crkva prava. Izučavao sam Bibliju dva meseca intenzivno. Očajno sam želeo da saznam šta Bog želi da uradim. Jednoga dana pao sam na kolena i sa bolom u srcu plakao pred Bogom: „Ja ne znam gde da se krstim. Gde mogu da pronađem tvoje prave hrišćane?“

Čuo sam tihi glas u sebi kako mi govori: „Pravi hrišćanin je onaj koji drži sve moje zapovesti.“ Znao sam da me Bog vodi. Trebalo je da pronađem crkvu koja drži svih deset zapovesti. To mi je bilo logično. Znao sam za zapovesti – ne ubij, ne kradi, poštuju svoje roditelje. Mnoge hrišćanske crkve poštuju te zapovesti. Ali četvrta zapovest me je mučila. Šta ona znači?

Četvrta zapovest glasi ovako: „Sećaj se dana od odmora da ga svetkuješ.“ To znači da poštujem Isusa tako što ću subotom ići u crkvu. Ali nisam poznavao nijednog hrišćanina koji je subotom išao na bogoslužje. Sve crkve koje sam poznavao imale su bogoslužja nedeljom.

Jednoga dana, dok sam pretraživao internet, pronašao sam jedan članak o Adventističkoj crkvi. Pročitao sam da adventisti poštuju svih deset zapoveti – uključujući i četvrtu! Potražio sam preko interneta adresu adventističke crkve u mom gradu. Pronašao sam crkvu i otišao da popričam sa propovednikom. Ispričao sam mu kako sam pronašao Isusa, i zajedno smo proučavali Bibliju. Konačno, bio sam kršten u Božjoj pravoj crkvi!

Ne mogu da vam kažem svoje pravo ime zato što je veoma opasno biti hrišćanin u mojoj zemlji. Mnogi ljudi bi pretili da me ubiju kada bi saznali da sam se obratio u hrišćanstvo. Iako je opasno biti hrišća-

nin, iako mogu biti prebijen pa čak i ubijen, ja neću promeniti svoje mišljenje. Ja volim Isusa, i ja ću ga slušati zauvek. Isus mi je dao mir.

Deo dara trinaeste subote pomoći će da se podrži sportski program za mlade ljude u mom gradu. Molim vas, molite se za decu iz Tadžikistana koja traže Boga, kao što sam ja. I hvala vam što donosite verno svoje darove svake subote.

Misionski kutak

- tadžikistan smatra sebe sekularnom državom i ima zakon koji zabranjuje versku slobodu; 98% populacije su muslimani.
- Prvi adventisti u ovom području bili su Ivan i Vasili Kosmjnin koji su otputovali za Tadžikistan 1929.

Kviz

Pitanje: Šta je „tadžikistanski snikers“?

Odgovor: Persimon (kao jabuka). Narandžasto slatko voće, izgleda kao karamela iznutra i podseća na punjenje snikers čokoladica. Ljudi u Tadžikistanu se šale da je ovo voće tako popularno i jeftino tadžikistanski snikers, dok su snikers čokoladice veoma skupe i nedostupne većini ljudi.

Tadžikistan / 9.decembar
Suraja Kudjamkulova, 34

ŠALA KOJA MENJA ŽIVOT

Suraja je bila ozbiljna devojka. Učila je arapski u školi u Tadžikistanu. (Pronađite Tadžikistan na karti.) Puno se molila. Naročito se molila da joj Bog oprostí grehe. Osećala je stalno krivicu zbog onog lošeg što je uradila, i želela da joj Bog oprostí.

A onda se rodila njena mlađa sestra. Obično se porodica raduje kada dobije prinovu. Ali Surajina porodica je bila žalosna. Lekar je rekao da se beba rodila sa bolešću koja se zove

cerebralna paraliza, a ta bolest slabi mišiće. Verovatno nikada neće hodati. Suraja je bila jako tužna što njena sestra nikada neće trčati i što neće moći sa njom da se igra lutkicama, kao što je to Suraja radila.

Suraja nije shvatala zašto je njena sestra bolesna. Mislila je, *možda su moji roditelji uradili nešto loše. Možda nisu tražili oprostaj. Možda ih Bog kažnjava*. Mnogi muslimani veruju da su roditelji krivi za probleme svoje dece. Tako se Suraja molila dve godine za oprostaj njenim roditeljima.

Bolest njene sestre ju je podstakla da počne da se zapita o Bogu. Mislila je: *Ako je Bog tako milostiv, zašto se onda sve ovo događa? Šta su moji roditelji pogrešno uradili?*

Telefonski poziv kao šala

Suraja je bila obična devojka. Uživala je da se druži sa svojim prijateljima. Jednoga dana, ona i njene prijateljice odlučile su da se našale telefonskim pozivom. Pozvale bi nasumice neki broj telefona i spustile slušalicu kada se neko javi. Jako su se smejale, misleći da je to odlična šala.

Ali jedna osoba im je uzvratila poziv. Suraja se javila na telefon, i čovek je pitao zašto su mu spustili slušalicu kada se javio. Suraja je bila postidena i izvinila se. Čovek nije zvučao ljuto, već je ljubazno porazgovarao sa njom. Kasnije je Suraja ispričala svojim roditeljima o ovoj nazovi šali i izvinjenju.

Suraja je saznala da je taj čovek kojeg su nazvale bio hrišćanin, i to adventista. Ona nikada pre toga nije upoznala nijednog hrišćanina, pa je počela da postavlja pitanja o Bogu. „Ako je Bog dobar, zašto je moja sestra bolesna? Zbog čega ona mora da pati zbog nekih greha što su roditelji učinili?“

Čovek joj je objasnio da Bog ne kažnjava njene roditelje ili njenu sestru. On joj je rekao da je Bog dobar, ali da je Sotona taj koji donosi patnju i bolesti.

A onda je jednoga dana ovaj čovek pozvao Suraju u crkvu. Došla je i jako joj se dopalo. Kada je jedna žena pevala pesmu o Isusu, Suraja je počela da plače. Pjesma je dotakla njeno srce.

Samo 204 adventista živi u Tadžikistanu, i danas je i Suraja jedna od njih. Kao mala devojčica, molila se da joj Bog oprostí grehe. Ona

se i dalje moli za oprostaj. Ali sada shvata da joj Bog oprašta grehe kada ga jednom iskreno zamoli, i da On ne kažnjava nju i druge ljude bolestima zbog nečeg što su uradili. Suraja se takođe svakodnevno moli da što više ljudi u Tadžikistanu upozna Boga.

Da li biste se i vi molili sa njom da ljudi u Tadžikistanu upoznaju Boga? (Zamoli neko dete da se pomoli za Suraju i Tadžikistan.)

Misionski kutak

- koliko ljudi ide u tvoju crkvu? 50? 100? Više? Sada zamisli svoj grad. Da li ima 2.000 ljudi? 50.000? Više? Zamisli da živiš u zemlji gde ima samo 204 adventista u celoj državi? Zamisli grad sa samo jednim adventistom!
- Moli se za vernike u Tadžikistanu. Moli se da im Bog pomogne da žive takvim životom da njihovi susedi zažele da saznaju nešto više o njihovoj veri.

Rusija / 16.decembar

Ljuba Babkina, 66

LJUBINO ČUDO

Ljuba živi u Rusiji (pronađite Rusiju na karti). Njeno ime znači „ljubav“ na ruskom. Zar to nije lepo ime?

Od kada zna za sebe, Ljuba voli Boga. Ona ide u adventističku crkvu i učena je da voli Božju reč još kao mala devojčica. Njena majka joj je dala dobar primer, jer je radila u crkvi i u mesnoj zajednici kako bi pomogla drugima da saznaju za Božju ljubav.

A onda se njena majka razbolela. Lekari su rekli da je u pitanju rak i da je prekasno da je operišu. Ljubina majka je poslata kući da umre. Ljuba je bila veoma žalosna. Brinula se o svojoj majci, i zajedno su se molile.

Ljubina majka ju je stalno hrabrila rečima: „Nemoj da brineš. Nemoj da plačeš. Sve ide po Božjoj volji. Ono što će se dogoditi pokazat će se samo kao blagoslov za obe.“ Majčine reči bi uvek umirile Ljubu.

Pošto je njena majka bivala sve slabija, Ljuba je predosećala da će uskoro umreti. Zato je upitala majku da li ima neku poslednju želju. Majka ju je pogledala ozbiljno i rekla: „Kćeri, jako sam zahvalna tebi i Bogu. Ali kako da umrem u miru kada ne znam nikoga ko će nastaviti moj rad za Boga?“

Te reči su mučile Ljubu. Odlučila je da će ona umesto svoje majke raditi za Boga. Ali prvo je rešila da se krsti. Zatražila je od pastora da je krsti.

„Dobro te poznajem“, kazao je pastor. „Znam da znaš istinu. Ove srede ćemo imati crkveni odbor sa krštenicima. Dođi, i ja ću te predložiti za krštenje.“

Ljuba je napisala zvaničnu molbu za krštenje i pokazala ju je majci, koja se u isti mah smejala i plakala od sreće.

Majčino iznenađenje

Sledećeg jutra, Ljuba je otišla do kuhinje i iznenadila se kada je videla majku kako kuva tradicionalnu supu sa povrćem. „Opa“, uzviknula je. „Kako to da ti kuvaš?“

Majka joj je odgovorila: „Spremam nešto da pojedemo. Biće spremno za koji minut. Nemoj brinuti, sve je uredu.“

Ljubina majka nije umrla. Živela je dugo, jer ju je Bog izlečio. Ljuba je ubeđena da je čudo majčinog izlečenja bilo poziv za nju od Boga da mu preda svoj život. Ona kaže da je to podseća na istinu o Isusu koja je zapisana u Jovanu 15,16: „Vi mene ne izabrate, nego ja vas izabrah, i postavih vas da vi idete i rod rodite; i da vaš rod ostane, da što god zaištete u oca u ime moje da vam da.“

Ljuba kaže: „Kroz iskustvo svoje majke shvatila sam kako Bog približava ljude k sebi. Počela sam aktivno da služim Bogu – i još uvek to radim.“

Mi danas već možemo služiti Bogu. Ne treba da čekamo da porastemo da bismo Mu služili. Koje su neke od stvari koje možete već sada uraditi za Boga, kod kuće, u crkvi, ili vašoj mesnoj zajednici? (Ohrabrite decu da podele neke svoje ideje.)

Deo dara trinaeste subote pomoći će da se izgradi centar u Ljubinom rodnom gradu, koji će i drugim ljudima pomoći da nauče nešto o Isusu.

Činjenice

- Rusija je najveća zemlja na svetu što se tiče površine. Ona se prostire preko dva kontinenta (Evropa i Azija). Od istoka do zapada ima skoro 10.000km i devet vremenskih zona. Ona se pruža od polarnog regiona na severu do toplih klima na jugu oko 4.000km.
- Rusija ima populaciju od preko 144 miliona, ali je samo 43.317 adventista. To znači da jedan adventista dolazi na 3.332 osobe.

Kisel

Kisel je voćni puding sa kukuruznim škrobom i servira se topao ili hladan sa šlagom. To je voema popularan desert u Rusiji. Može se koristiti različito voće za pripremu pudinga. Evo dve varijante.

Kisel od kajsije

2 šolje vode

1 šolja suvih kajsija iseckanih na pola

¼ šolje šećera

25grama kukuruznog škroba

prstohvat soli

Potopite kajsije u vodu dok ne omekšaju, oko 20 min. Stavite pola šolje kajsija u blender, i izblendirajte ih u smuti. Procedite kroz sito. Stavite šećer, kukuruzni škrob i so u šerpicu, stalno mešajući dok se tečnost ne zgusne. Ugrejte do ključanja i stalno mešajte. Kuvajte 1 min. Prespite zatim u posudu u kojoj želite da poslužite jelo. Poslužite sa šlagom.

Kisel od jagoda

Voda

450g jagoda, iseckanih

25 g šećera

Sok od ½ limuna

Prstohvat rendanog limuna
Prstohvat oraščića
9 grama kukuruznog skroba

Stavite dovoljno vode da prekrije dno šerpe. Dodajte jagode i šećer, i neka se kuva dok jagode ne omekšaju. Procedite jagode kroz sito. Dodajte limunov sok i oraščić. Stalno mešajte i dodajte jako malo vode dok ne dobijete lepu glazuru. Kuvajte 5 min, mešajući. Prebacite zatim to u činije i ohladite. Poslužite desert sa šlagom.

Evroazijska divizija / 23.decembar
Murad, 10

I OBLACI GOVORE

Desetogodišnji Murad se primakao svojoj učiteljici posle časa. „Imam jednu tajnu“, šapnuo joj je.

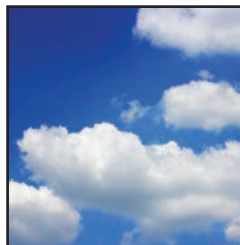
Učiteljica koja je adventista i radi u zemljama sa mnogo ograničenja, pogledala je dečaka. Iako je Murad bio u njenom odeljenju nekoliko meseci, nikada nije pričao sa njom.

„Imam jednu tajnu da vam saopštim“, ponovio je Murad i dalje šapući.

„O čemu se radi?“ - upitala je učiteljica takođe šapatom.

Suze su ispunile Muradove oči i potekle niz obraze dok je govorio: „Jednoga dana kada sam se vraćao iz škole, video sam oblak koji je izgledao kao čovek koji visi na krstu“, rekao joj je Murad. „Nisam znao ko je to sve dok niste pričali o Isusu. Kada ste nam pričali o Isusu, setio sam se oblaka.“

Učiteljica je osetila da ima knedlu u grlu i oči su joj se ispunile suzama. Nije bila sigurna šta da kaže dečaku. Iako ona koristi biblijske priče o Isusu kako bi svoje učenike naučila koliko je važno da imaju dobre vrednosti u životu, ona ipak ne može da slobodno priča o Bogu a da ne stvori sebi probleme kod vlasti. Ona je znala da on

nije rekao svojim roditeljima o ovoj viziji, jer bi oni zabranili sinu da veruje u Isusa.

Muradova vizija nas podseća da čak i kada ne možemo slobodno da govorimo o Bogu ljubavi, Bog ima svoje načine da se pokaže ljudima. U Muradovoj kulturi, snovi i vizije su bitni i ljudi čvrsto veruju da oni imaju neku bitnu poruku za njihov život.

Muradova vizija krsta u oblacima nas podseća na Isusove reči iz Biblije. On je rekao: „I odgovarajući reče im: kažem vam: ako oni učute, kamenje će povikati.“ (Luka 19,40) Učenici su objavljivali da je Isus Mesija, ali su fariseji negovarali Isusa da ih učutka.

A što se tiče Murada, njemu je Bog progovorio kroz oblake u delu sveta gde je hrišćanima zabranjeno da slobodno ispovedaju veru u Isusa. Kada je Murad video oblake iznad svog doma, shvatio je da je Isus razapeti Spasitelj. I Muradova učiteljica je ubeđena da je Isus iskoristio oblak da dođe do srca ovog malog dečaka. Ona zna da Isus može da učini da i oblaci progovore, i zato se ne brine. Bog će završiti posao koji ljudi ne mogu da završe sami.

Elen Vajt je kazala da deca imaju posebnu ulogu u širenju jevanđelja u poslednjim danima: „Kada nebeska mudrost vidi da je ljudima zabranjeno da iznose istinu, Božji Duh će doći na decu, i oni će uraditi posao objavljivanja istine koji stariji neće moći da obave.“ (Svedočanstva za crkvu, Vol.6 str.202)

Hajde da se molimo da srca ljudi budu otvorena da prihvate Božju poruku i ljubav u zemljama gde nije lako pričati o Isusu. Vaš dar ovog tromesečja pomoći će da još mnogo ljudi u tim opasnim zemljama upoznaju istinu. (Pomolite se na kraju.)

Misionski kutak

- zemlja u južnom delu Evroazijske divizije (Avganistan, Kazahstan, Kirgistan, Tadžikistan, Turkmenistan i Uzbekistan) većinom su muslimanske zemlje i one predstavljaju poseban izazov.
- Samo 4.200 adventista živi u ovoj oblasti sa 103 miliona ljudi. To znači da jedan adventista dolazi na 24.500 osoba.
- Molite se da se ljudska srca otvore i više nauče o Isusu, koji ih voli i želi da bude njihov Gospod.

Pevajmo zajedno rusku pesmu

Pevaj aleluja Gospodu

Poj aleluja Gospodu

Poj aleluja Gospodu

Poj aleluja, poj aleluja

Poj aleluja Gospodu

PROGRAM TRINAESTE SUBOTE

Ako vaš razred bude učestvovao u programu trinaeste subote za odrasle, učinite sledeće:

Vežbajte pesmu na ruskom „Pevaj aliluja“ kako bi je deca otpevala tokom programa.

Ako vaš razred ne učestvuje u programu za odrasle, onda za vreme misionstva ispričajte sledeću priču. Možete pozvati stariju decu da vam pomognu. To će pomoći starijoj deci da se oslobode treme pred publikom, a mlađa deca će gledati i slušati druga lica.

Pre trinaeste subote:

Pošaljite preko dece podsetnik roditeljima za program i ohrabrite decu da donesu svoje posebne darove za trinaestu subotu 30.decembra.

Podsetite sve vernike da su njihovi darovi zapravo poklon preko kojih se širi Božja Reč širom sveta, a da jedan poseban dar, dar trinaeste subote ide direktno ljudima iz Evroazijske divizije. Projekti su spomenuti na 2. strani.

Otac se potpuno promenio

Dmitri Kostah i njegova ćerka Anjila

(Zamoli nekog čoveka i devojčicu da ovo pročitaju u prvom licu.)

Anjila: Zovem se Anjila i imam 18 godina; živim sa svojim roditeljima i 14-godišnjim bratom u malom gradiću u severnoj Moldaviji. Ovo je moj otac Dmitri. Nekada je bio stalno ljut.

Dmitri: Dobro jutro. Učio sam da postanem učitelj muzike. Ali nisam mogao da pronađem posao, tako da sam radio kao stražar na

privatnom jezeru. Moj posao je bio da hranim ribe i sprečim ljude da pecaju.

Anjila: Kada sam imala 12 godina, jedna adventistkinja je došla u našu kuću i pozvala je mog brata i mene da idemo u crkvu. Majka nas je vodila svake subote u crkvu oko godinu dana. Ali moji baka i deka – sa očeve strane – nisu bili srećni zbog toga. Govorili su: „Svi nam se smeju. To je velika sramota!“

Majka je pozvala oca da i on pođe sa nama u crkvu, ali je on odbio jer se bojava svojih roditelja. Izmišljao je izgovore kao sto su...

Dmitri: Imam neka druga posla. Nemam vremena za Boga. Možda ću imati vremena za Boga i crkvu posle veće popravke oko kuće.

Anjila: I tu bi bio kraj razgovora. Tata se umorio od razgovora o crkvi. Nikome od nas više nije bilo dozvoljeno da ide u crkvu.

Žena koja nas je pozvala da idemo u crkvu nastavila je da nas posećuje i da nas ponovo poziva, ali nismo išli.

Nakon nekoliko meseci, otac je završio sa popravkama oko kuće. I rekao je:

Dmitri: Konačno, sada imam malo slobodnog vremena.

Anjila: Ali nije imao vremena za Boga. Nije održao svoje obećanje da će ići u crkvu.

A onda su počele neke čudne stvari da se događaju mom ocu. Počeo je da se plaši da sam ostane kod kuće. Bio je nervozan i stalno je vikao. Dobio je visoki pritisak, i morao je kod lekara po lekove. Ali ništa mu nije pomoglo. Lekar više nije znao šta da radi.

Moja baka je savetovala tatu da ide u obližnji manastir. Rekla mu je da će tamošnji sveštenik znati šta da radi, a da ne postavi ocu ijedno pitanje. Otac je otišao u manastir nekoliko puta, ali mu ni to nije pomoglo.

Otac je potražio odgovor na drugim mestima. Počeo je da pita ljude o smislu života. Jedna osoba sa kojom je pričao bio je i starešina adventističke crkve. Nakon njihovog razgovora, otac je prihvatio poziv za neki praznični crkveni program. Kada se vratio kući, ispričao je sve majci.

Dmitri: Otišao sam na crkveni program, zaista sam impresioniran. Kada sam se vratio kući, rekao sam ženi: „Hajde da počnemo da idemo u crkvu.“

Anjila: Majka je bila začuđena, ali je bila veoma srećna. I ja sam bila srećna. Mislila sam da sanjam.

Sledeće subote smo krenuli u crkvu, i od tada idemo svake subote.

Dmitri: Ali ono što ti ne znaš, Anjila, jeste da sam se ja molio i pre nego što sam krenuo u crkvu.

Nisam voleo da budem ljut i uplašen. Ali činilo mi se kao da je mom životu došao kraj. Nije bilo više svrhe u životu. Osećao sam da me nešto pritiska. Sada znam da je Sotona radio na meni. Želeo je da me ubije.

I tako sam jednoga dana pao na kolena i molio se. Znao sam da mi samo Bog može pomoći. Molio sam se: „Pomozi meni grešniku. Ne znam šta se događa, ali pomozi mi svojom snažnom rukom.“ Kada sam završio sa molitvom, osetio sam kao da se moj teret uzeo od mene. Začuo sam glas koji mi je rekao: „Moraš da nastaviš dalje, i ja ću biti sa tobom. Pomoći ću ti.“

Anjila: Išli smo u crkvu zajedno kao porodica. Pastor nas je pozvao na proučavanje tema za krštenje. Sve četvoro - majka, otac, brat i ja - kršteni smo prošle godine.

Baka i deka nisu srećni zbog naše odluke. Oni misle da smo brat i ja prisiljeni da idemo u crkvu. Baka je kazala mojim roditeljima: „Vi ste osramotili decu. Oni su mladi i imaju život pred sobom. Oni ne mogu da izlaze i igraju. Kako će se venčati?“

Ja sam joj rekla da ples nije bitan, i da ću dopustiti Bogu da me vodi kad dođe vreme za udaju. Pozvali smo deku i baku u crkvu, ali oni su odbili poziv.

Slavim Boga za čudo koje je učinio sa mojim ocem. On se potpuno promenio. Više nije nervozan i zabrinut. Više nije čovek kakavi je bio. On voli Boga i služi kao đakon i muzički vođa u našoj maloj crkvi.

Dmitri: Moja porodica i ja smo kršteni u Sovjet-era zdravstvenom odmaralištu, koje je adventistička crkva pretvorila u kamp za izviđače i konferencijski centar. Vaši darovi će pomoći da se potpuno renovira ovaj kompleks. Hvala vam što ćete se setiti Moldavije dok budete davali svoje darove.

(dar)

Lutka Babuška

Lutke Babuške su veoma popularne u Evroazijskoj diviziji. Iako svaka zemlja ima svoj poseban dizajn ove lutke, sve imaju nešto zajedničko: one se nalaze jedna u drugoj.

Napravite fotokopiju ovog šablona i dajte svakom detetu da oboji, a onda ih zalepite zajedno tako da napravite baner ili okvir za vašu tablu u učionici. Ili iskoristite ovaj šablon kao moto za davanje dobrovoljnog dara (to vidite na strani 35).

OBOJITE ZASTAVE

Rusija

Gornja pruga je bele boje.

Srednja pruga je plave boje.

A donja pruga je crvene boje.

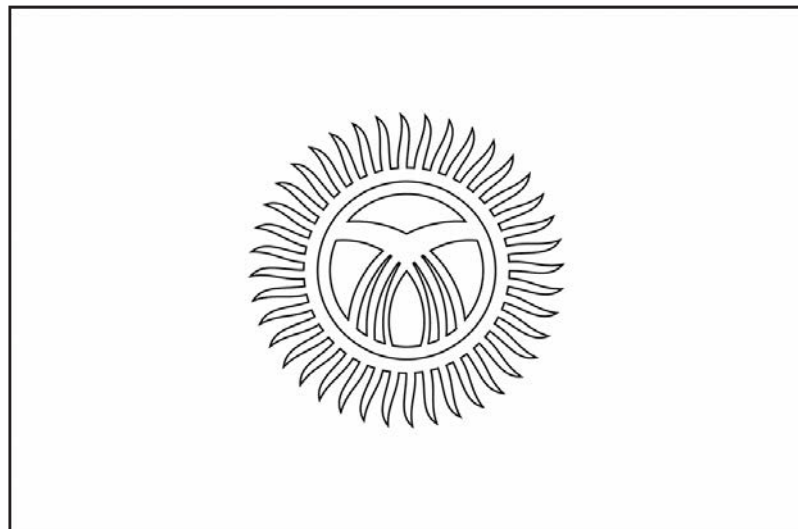
Kazahstan

Pozadina je svetlo plave boje, a sunce i linija ptice i šare sa strane su žute boje.

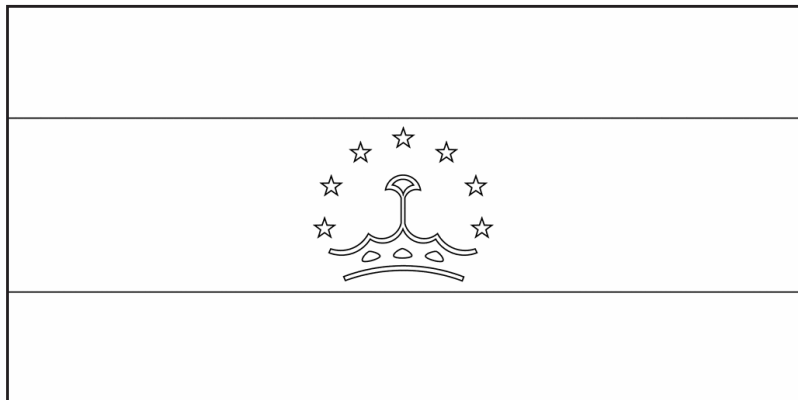
Kirgistan

Pozadina je crvene boje. Zraci sunca i unutrašnjost kruga su žute boje sa crvenim linijama.

Tadžikistan

Gornja pruga je crvene boje; srednja pruga je bela; šara u srednjoj prugi je žute boje (zlatasta); donja pruga je zelene boje.

Moldavija

Pruga sa leve strane je tamno plave boje.

Pruga u sredini je žute boje.

Pruga sa desne strane je crvene boje.

Orao je zlatno smeđe boje, grančica je zelene boje a skiptar žut, unutrašnjost orla je do pola, do glave bika, crvene boje a nadole je plave boje. Sam bik i ostale stvari su žute boje.

IZVORI

Sledeće informacije vam mogu pomoći u pripremi Vesti iz sveta za subotnu školu.

Nešto više informacija o kulturi i istoriji pomenutih zemalja možete pronaći u lokalnoj biblioteci ili putnoj agenciji, ili posetite sledeći veb sajt:

Rusija:

Sajt ruske vlade: government.ru/en/

CIA Rusije: bit.ly/RussiaCIA

Vikitravel: bit.ly/wikiRussia

Kirgistan:

bit.ly/wikiKyrgyzstan

bit.ly/KyrgyzstanCIA

Moldavija:

bit.ly/wikiMoldova

Tadžikistan:

bit.ly/wikiTajikistan

Ukrajina:

bit.ly/wikiUkraine

bit.ly/UkraineCIA

Adventistički sajtovi:

Evroazijska divizija: adventist.ru

Zapadno-ruska unijska oblast: zrs.adventist.ru

Oblast Moldavijske unija crkava: adventist.md

Severno-kazahstanska misija: adventist.su

Snimci

Pokažite video snimke ovih vesti. Možete ih preuzeti sa našeg sajta www.subotnaskola.org

Takođe, od pomoći vam može biti i sajt: bit.ly/childrensmission

Ciljno darovanje pomoći će da se usmeri pažnja na misiju, pa će se na taj način povećati i misioniski dar. Zamolite svoj subotnoškolski odbor da postavi misioniski cilj za jedno tromesečje; a onda prikažite napredovanje putem grafikona.